

Lukáts János
Hajnal a hídon

A Csúcs-hegyet már nedves köd borítja,
a gyárkémények is mind ködbe vesznek,
a hajnal szürke fátylat ejt a hídra,
a fák didergő lombbal integetnek.

Lenn két uszály reng lusta hullám hátán,
fenn szürke felhő s még szürkébb köd ül,
pár kósza lépés végigdöng a járdán,
én is megyek, mélázva egyedül.

A város ébred, száz szemét kinyitja,
ott újra mozdul a félelmes élet,
de itt a híd, a hajnal hűvös hídja
bódult, sejtelmes álmából nem ébred.

RÁK BÉLA | A KÖLTÉSZET NAPJA